

Nr 58.

Av herr **von Heland m. fl.**, om ökning av anslaget till munderings-
utrustning för armén.

Arméns munderingsanslag har under en följd av år normalt beräknats efter 55 öre per man och tjänstgöringsdag.

Genom å ena sidan väsentligt stegrade arbetslöner och materialpriser och å andra sidan hastigare förslitning av uniformspersedlarna (på grund av övningarnas intensifiering) har anslaget blivit otillräckligt. Detta har ända från 1929 årligen framhållits i arméförvaltningens anslagsäskanden. En höjning av beräkningsgrunden för anslaget från 55 till 60 öre har också vid upprepade tillfällen begärts, men ej upptagits i budgeten. Icke nog med att en dylik förhöjning icke beviljats, har anslaget under de senaste budgetåren med hänvisning till det statsfinansiella läget kraftigt beskurits på sätt framgår av nedanstående sammanställning.

B u d g e t å r	Efter en beräkning av 60 öre per dag Milj. kr.	Efter en beräkning av 55 öre per dag Milj. kr.	Beviljat belopp Milj. kr.
1930/1931	4.5	4.1	4.0
1931/1932	4.5	4.1	4.1
1932/1933	4.5	4.1	4.1
1933/1934	¹ —	3.7	² 3.1
1933/1934	¹ —	4.1	3.1
1934/1935	4.5	4.0	3.3
1935/1936	4.4	4.0	3.6
1936/1937	4.4	4.0	³ 4.0

Detta förhållande har helt naturligt medfört, att antalet persedlar vid truppförbanden successivt nedgått, så att fara nu föreligger, att de värnpliktiga redan under nästkommande år icke skola kunna utrustas med tillräckligt antal persedlar av tillfredsställande beskaffenhet. Därest en förhöjning av anslaget icke kommer till stånd, blir läget vid truppförbanden ifråga om de värnpliktigas beklädnad inom kort rent katastrofalt. Till be-

¹ Av sparsamhetsskäl beräknade arméförvaltningen anslaget detta år efter allenast 55 öre per man och dag.

² Delvis beroende på de inställda värnpliktsövningarna.

³ Preliminärt beräknat.

lysande härav må endast nämnas, att de viktigare persedelslagen under de fyra senaste åren minskats med i genomsnitt 20,000—30,000 persedlar av varje slag, vilket innebär, att den persedelstock, som står till förfogande för de värnpliktigas beklädnad, minskats med en hel omgång uniformspersedlar. Ur såväl hygienisk som trevnadssynpunkt är detta synnerligen olyckligt. Det är givet, att även utbildningen blir lidande härigenom. Vidare må framhållas att de persedlar, som tidigare stått till förfogande från indragna truppförband, numera äro helt förslitna.

Det torde i detta sammanhang förtjäna framhållas att — enligt tidigare gjorda erfarenheter — det tillskott som erhålles genom överföring av persedlar från eventuellt indragna truppförband är av föga värde på grund av att stor del av dylik överförd persedelstock är mycket hårt sliten. Fäldtugliga plagg måste för övrigt inläggas i krigsreserven för fyllande av vederbörligt mobiliseringsbehov.

Det må ytterligare påpekas, att munderingsanslaget numera, förutom själva beklädnaden, har att bekosta anskaffning och underhåll av persedlar och materiel, som tidigare icke förekommit i utrustningen eller som endast i mycket begränsad omfattning ingått i densamma såsom skyddskläder av skinn, stålhelmar, kikare, kompasser, kartvinkelmätare m. m.

På grund av nämnda materiels m. m. utomordentligt stora betydelse för krigsberedskapen har densamma i viss utsträckning måst anskaffas ehuru härigenom, på grund av anslagets knapphet, annan för krigsbruk ävenledes erforderlig materiel icke kunnat i önskvärd omfattning tillföras armén.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att arméns munderingsanslag skall beräknas efter en kostnad av 60 öre per man och tjänstgöringsdag; samt

att riksdagen i anslutning härtill måtte höja det i statsverkspropositionen upptagna anslaget för ifrågavarande ändamål till 4,392,000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1936.

Erik von Heland.

Joh. Johansson

John Björck.

i Friggeråker.

Elof B. Andersson.

Arthur Heiding.